

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobkyne:
nar. _____ bytom _____, zastúpenej Združenie
na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252
151, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22
Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA
s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie, že úvery sú
bezúročné a poskytnuté bez poplatkov a o zaplatenie sumy 2.990,44 EUR s príslušenstvom,
takto

r o z h o d o l:

I. Spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č.
4101047500 zo dňa 24.1.2011; č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013; č. 4312053652 zo dňa
10.12.2013 a č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015, sú bezúročné a bez poplatkov.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.990,44 EUR s úrokom z
omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.990,44 EUR od 29.12.2017 do zaplatenia, a to v
lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 30.10.2017 domáhala voči žalovanému zaplatenia
sumy 2.990,44 EUR spolu s úrokom o zmeškania titulom vydania bezdôvodného obohatenia.
Žalobu odôvodnila skutočnosťami, že so žalovaným postupne uzatvorila päť spotrebiteľských
úverových zmlúv, na základe ktorých jej žalovaný poskytol spotrebiteľské úvery, a to: - dňa
24.1.2011 úverovú zmluvu č. 4101047500 vo výške 1.000,- EUR s celkovou návratnosťou vo
výške 1.909,92 EUR, ktorej ukončenie a doplatenie úveru žalovaný potvrdil listom zo dňa
19.7.2017, - dňa 16.7.2013 úverovú zmluvu č. 4307065173 vo výške 1.400,- EUR s celkovou
návratnosťou vo výške 2.400,- EUR, ktorej ukončenie a doplatenie úveru žalovaný potvrdil

listom zo dňa 4.7.2017, - dňa 10.12.2013 úverovú zmluvu č. 4312053652 vo výške 800,- EUR s celkovou návratnosťou vo výške 1.360,80 EUR, ktorej ukončenie a doplatenie úveru žalovaný potvrdil listom zo dňa 4.7.2017, - dňa 13.8.2015 úverovú zmluvu č. 4508121143 vo výške 4.784,75 EUR s celkovou návratnosťou vo výške 6.988,80 EUR a - kreditnú kartu s úverovým č. 3803092870 s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 2.000,- EUR. Žalobkyňa mala za to, že kvôli absencii zákonných ustanovení v predmetných zmluvách podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, sa predmetné poskytnuté spotrebiteľské úvery považujú podľa § 11 ods. 1 za bezúročné a bez poplatkov, nakoľko a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 (kreditná karta), b) zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až I), s), z) a aa), d) v zmluvách o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. V žalobe tiež poukázala na splnenie povinnosti v zmysle § 7 zákona 129/2010 Z.z. Žalobkyňa splatila poskytnuté úvery z úverových zmlúv nasledovne: na úver č. 4101047500 (1.000,- EUR) sumu 1.909,92 EUR, žalovaný sa obohatil o 909,92 EUR, na úver č. 4307065173 (1.400,- EUR) sumu 2.400,- EUR, žalovaný sa obohatil o 1.000,- EUR, na úver č. 4312053652 (800,- EUR) sumu 1.360,80 EUR, žalovaný sa obohatil o 560,30 EUR, na úver č. 3803092870 (2.400,- EUR) sumu 3.918,87 EUR, žalovaný sa obohatil o 1.518,87 EUR, na úver č. 4508121143 (4.784,75 EUR) sumu 3.785,60 EUR, zostáva zaplatiť sumu 999,15 EUR. Bezdôvodné obohatenie žalovaného vzniklo vo výške 3.989,59 EUR, avšak vzhľadom na urovanie práv a povinností pri spotrebiteľskom úvere č. 4508121143, kde zostáva uhradiť sumu 999,15 EUR, po vzájomnom urovaní výška bezdôvodného obohatenia predstavuje 2.990,44 EUR.

2. Žalovaný v odpore voči platobnému rozkazu uviedol, že žalobkyňa argumentáciou v žalobe absolútne nepreukázala žiadne skutočnosti, odôvodňujúce podanú žalobu, nekonkretizovala, čím mal žalovaný porušiť svoje zákonné povinnosti, z akého dôvodu považuje úverové zmluvy za neplatné, prípadne za bezúročné a bez poplatkov. Z priložených splátkových kalendárov absolútne nevyplýva suma, akú mala žalobkyňa na jednotlivých úverových zmluvách uhradiť. Žalobkyňa sa pri namietaní absencie náležitostí úverových zmlúv obmedzila len na uvedenie odkazov na paragrafové znenia zákona, čo žalovaný považuje za v rozpore s ustanovením § 132 CSP. Žaloba neobsahuje úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a ani dôkazov. Žalobkyňa k žalobe nepripojila žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (z priložených splátkových kalendárov nevyplýva výška úhrad žalobcu, ktorú si v konaní uplatňuje). Pri uzatvorení každej úverovej zmluvy jej bola úverová zmluva i ďalšie dokumenty odovzdané pri ich podpise. Predmetné úverové zmluvy boli uzatvorené z iniciatívy žalobkyne, žalovaný uzatvorenie zmlúv žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobkyne zmluvy si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ich podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Úverová zmluva zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Žalovaný bol presvedčený, že z jeho strany nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa teda uhrádzala jednotlivé mesačné

splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok, b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobkyňu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobkyňa sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazala k povinnosti platiť žalovanému mesačne splátky úveru, d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmovou žalobkyne - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme žalobkyne, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Žalovaný spochybnil aj vyčíslenú výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú považoval za nedôvodnú, nepreukázanú a sčasti aj premlčanú vzhľadom na dátum uzatvorenia jednotlivých úverových zmlúv. V internom systéme žalovaného je toho času evidovaná ako neukončená jediná úverová zmluva a to č. 4508121143, na ktorej žalovaný eviduje dlh vo výške 3.203,20 EUR.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu zo dňa 4.4.2018 zdôraznila, že sa nedomáha neplatnosti úverových zmlúv, ale vydania bezdôvodného obohatenia. V ďalšom texte vysvetlila, čo považuje za sporné v jednotlivých zmluvách.

Add a) v úverovej zmluve č. 4101047500 uzavretej dňa 24.1.2011 bol podľa žalobkyne v bode 51. zmluvy zahrnutý do mesačnej splátky poplatok 0,30 EUR za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, napriek tomu, že si to strany individuálne nedohli, teda že žalobkyňa túto možnosť výslovne odmietla, bola nesprávne uvedená výška RPMN rozsahom dvoch číselných údajov a to od 41,8 % do 44,5 % a tiež nebol dohodnutý termín splatnosti splátok. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1.000,-EUR a žalobkyňa mala vrátiť poskytnutý úver vo výške 1.909,92 EUR. Žalovaný listom zo dňa 19.7.2017 potvrdil, že predmetná úverová zmluva bola k aktuálnemu dátumu doplatená a ukončená, teda žalobkyňa zaplatila žalovanému o 909,92 EUR viac.

Add b) v zmluve o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. 4307065173 uzavretej dňa 16.7.2013 bolo podľa nej nesprávne uvedenie výšky RPMN rozsahom dvoch číselných údajov a to od 33,00 % do 34,80 % a tiež nebol dohodnutý termín splatnosti splátok. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1.400,- EUR a žalobkyňa mala vrátiť poskytnutý úver vo výške 2.400,- EUR. Žalovaný listom zo dňa 4.7.2017 potvrdil, že predmetná úverová zmluva bola k aktuálnemu dátumu doplatená a ukončená, teda žalobkyňa zaplatila žalovanému o 1.000,- EUR viac.

Add c) v zmluve o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. 4312053652 uzavretej dňa 10.12.2013 bol nepravdivý údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 1.335,60 EUR. Žalobkyňa bola povinná splácať poskytnutý úver mesačne v 36 splátkach po 37,80 EUR, z čoho vyplýva, že $36 \times 37,80 \text{ EUR} = 1.360,80 \text{ EUR}$ a teda mala splatiť sumu 1.360,80 EUR a nie sumu 1.335,60 EUR, ktorá je uvedená v zmluve o 25,20 EUR nižšia. A v súlade s tým, aj nesprávny údaj o RPMN a tiež nebol dohodnutý termín splatnosti splátok. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 800,- EUR a žalobkyňa mala vrátiť poskytnutý úver vo výške 1.360,80 EUR. Žalovaný listom zo dňa 4.7.2017 potvrdil, že predmetná úverová zmluva bola k aktuálnemu dátumu doplatená a ukončená, teda žalobkyňa zaplatila žalovanému o 560,80 EUR viac.

Add d) v zmluve o hotovostnom a spotrebiteľskom úvere a revolvingovom úvere č. 4508121143 uzavretej dňa 13.8.2015 žalobkyňa a žalovaný neuzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok, ani dohodu o odložení splátok, avšak v bode 43. a 45. zmluvy žalovaný zahrnul do mesačnej splátky poplatok 1,49 EUR práve za možnosť zmeny výšky a počtu splátok a poplatok za odložené splátky, napriek tomu, že žalobkyňa tieto možnosti výslovne odmietla. V tomto prípade mala byť mesačná splátka úveru vo výške 142,62 EUR (145,60 - 1,49 - 1,49) a nie 145,60 EUR. Celková čiastka splatná spotrebiteľom tak mala byť vo výške 6.845,76 EUR a nie 6.988,80 EUR. Výška RPMN je v tomto prípade 19,92 %. Ďalšou spornou otázkou v predmetnej úverovej zmluve je rovnako ako vo vyššie uvedených zmluvách, a to v časti týkajúcej termínu splatnosti splátok a termínu konečnej splatnosti, kde taktiež nie je dohodnutý termín splatnosti splátok. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver 4.784,75 EUR a žalobkyňa mala vrátiť poskytnutý úver vo výške 6.988,80 EUR, avšak pre nedohodnuté poplatky len vo výške 6.845,76 EUR. Žalobkyňa s poskytnutého úveru 4.784,75 EUR uhradila sumu 3.785,60 EUR, pričom zostáva uhradiť sumu 999,15 EUR.

Add e) zmluvu o kreditnej karte č. 3803092870 s VS: 5807289397 žalobkyňa so žalovaným neuzavrela žiadnu úverovú zmluvu ku kreditnej karte PREMIUM. Kreditná karta bola žalobkyni doručená na adresu jej bydliska spolu s PIN kódom, ktorú si mala následne telefonicky aktivovať. Predmetná zmluva nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože, i keď žalovaný uvádza, že karta bola vydaná na základe tejto zmluvy, v skutočnosti táto zmluva obsahuje záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyni úverový rámec vo výške 2.000,- EUR s ročnou úrokovou sadzbou pre hotovostné transakcie 21,48 % a použitou ročnou úrokovou sadzbou pre bezhotovostné transakcie 21,48 %. Takéto poskytnutie úveru je potrebné posúdiť ako poskytnutie úveru bez písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni na tomto základe je potrebné považovať za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobkyňa vyčerpala z kreditnej karty sumu 2.400,- EUR a vrátila sumu 3.918,87 EUR. Žalobkyňa vrátila sumu o 1 518,87 eur viac. V závere podania navrhla pripustiť zmenu žaloby o výrok, ktorým by súd určil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 4101047500 zo dňa 24.1.2011; č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013; č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013, č. 4508121143 zo dňa 13.08.2015 a č. 3803092870 s VS: 5807289397 sú bezúročné a bez poplatkov.

4. K vyjadreniu žalobkyne sa žalovaný vyjadril v duplike zo dňa 18.9.2018, v ktorom zotrval na to, že zo strany žalobkyne nedošlo k zdokladovaniu úhrad na žalovaných úverových zmluvách. V ďalšom sa vyjadril k rozkladu splátok v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) (neskôr l) zákona č. 129/2010Z.z., k určaniu doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, k výpočtu RPMN, k celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom a zotrval na zamietnutí žaloby ako nedôvodnej.

5. Vo vyjadrení doručeným súdu dňa 12.2.2019 v spojení s podaním zo dňa 19.2.2019 žalobkyňa k tvrdeniam o výške úhrad uviedla, že k zmluve č. 4101047500 uzavretej dňa 24.1.2011 bola posledná splátka splatná dňa 15.1.2015 a žalovaný potvrdil, že k tomuto dátumu bol úver žalobkyňou splatený. Uvedené žalovaný potvrdil v liste zo dňa 19.7.2017 ako aj v odpovedi na našu výzvu. K zmluve č. 4307065173 uzavretej dňa 16.7.2013 1. splátka mala byť splatná dňa 20.8.2013, počet splátok bol 48 a konečná splatnosť mala byť dňa

20.7.2017. Predmetný úver bol predčasne splatený úverom zo zmluvy č. 4508121143 uzavretej dňa 13.8.2015. K zmluve č. 4312053652 uzavretej dňa 10.12.2013 posledná splátka bola splatná dňa 15.12.2016 a žalovaný potvrdil, že k tomuto dátumu bol úver žalobkyňou splatený. Uvedené žalovaný potvrdil v liste zo dňa 19.7.2017. K zmluve č. 4508121143 uzavretej dňa 13.8.2015 žalobkyňa zaplatila žalovanému 26 splátok po 145,60 EUR, teda sumu 3.785,60 EUR a zostatok nesplatenej pohľadávky je v tomto prípade 999,15 EUR. Ku kreditnej karte PREMIUM žalobkyňa vyčerpala z kreditnej karty sumu 2.400,- EUR a vrátila sumu 3.918,87 EUR, čo je o 1.518,87 EUR viac. Po vzájomnom urovnaní úverov z jednotlivých zmlúv na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodného obohatenie v sume 2 553,64 EUR, t.j. bezdôvodné obohatenie $909,92 + 1.000,- + 560,80 + 1.518,87 = 3.989,59$ EUR - doplatenie na úver č. 4508121143 suma $999,15 = 2.990,44$ EUR. Zároveň sa vyjadřila k subjektívnej a aj objektívnej premlčacej lehote aplikovateľným na vydanie bezdôvodného obohatenia.

6. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 6.10.2020 č.k. 4Csp/120/2017-296 výrokom I. určil, že zmluva č. 4508121143 zo dňa 13.8. 2015 je bezúročná a bez poplatkov. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. stranám sporu nepriznal právo na náhradu trov konania. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že úverové zmluvy č. 4101047500 zo dňa 24.1.2011 vo výške 1.000,- EUR s celkovou návratnosťou vo výške 1.909,92 EUR, č. 4307065173 vo výške 1.400,- EUR zo dňa 16.7.2013 s celkovou návratnosťou vo výške 2.400,- EUR, č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013 vo výške 800,- EUR s celkovou návratnosťou vo výške 1.360,80 EUR a kreditná karta s úverovým číslom 3803092870 s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 2.000,- EUR boli uzavreté od roku 2008 až do roku 2013 a boli ukončené najneskôr ku dňu 18.8.2015, keď žalobkyňa mimoriadnou splátkou vyrovnala pozdĺžnosť voči žalovanému. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje jednotlivo, úhradou každej splátky na zapožičanú istinu. Žalobkyňa podala žalobu dňa 31.10.2017, vydanie bezdôvodného obohatenia si mohla preto uplatniť len za uhradené splátky bez právneho dôvodu odo dňa 31.10.2015. Posledné úhrady však boli vykonané dňa 18.8.2015, nárok žalobkyne je teda v tejto časti nároku premlčaný. Súd preto žalobu v časti zamietol. Nakoľko nároky z týchto zmlúv sú premlčané, nemôže mať žalobkyňa ani naliehavý právny záujem na vydaní bezdôvodného obohatenia z týchto zmlúv. Žalobkyňa nemá ani naliehavý právny záujem domáhať sa osobitným výrokom určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, keďže jej postavenie by sa ani po vyhovení žalobe nezmenilo a teda takéto určenie by neslúžilo v danej veci potrebám praktického života. Iného názoru bol však súd prvej inštancie, pokiaľ ide o určenie, že zmluva č. 4508121143 je bezúročná a bez poplatkov, keď žalobe v tejto časti vyhovel. Uzavrel, že táto zmluva nie je uzavretá písomne a tento nedostatok spôsobuje, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Žalobkyňa sa v tomto konaní nedomáhala vydania bezdôvodného obohatenia z tejto zmluvy, nakoľko z tohto úveru jej zostáva doplatiť sumu 999,05 EUR.

7. Proti vyššie uvedenému rozsudku, a to proti jeho zamietajúcemu výroku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobkyňi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. V dôvodoch odvolania na úvod vytkla súdu prvej inštancie, že dňa 6.10.2020 bol na pojednávaní vyhlásený rozsudok v inom znení, ako vyplynulo z písomného vyhotovenia rozhodnutia. Tvrdila, že na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým bola

žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.990,44 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.10.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni bola tiež priznaná plná náhrada trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Súd prvej inštancie svoj záver o potrebe zamietnuť žalobu založil na zistení, že jednotlivé úverové zmluvy, ktorých určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa žalobkyňa domáha, boli ukončené najneskôr ku dňu 18.8.2015, kedy žalobkyňa mimoriadnou splátkou vyrovnala pozdĺžnosti voči žalovanému. Pokiaľ ide o kreditnú kartu č. 3803092870 súd dospel k nesprávnemu záveru, nakoľko z výpisov z účtu Premium karty Home Credit je zrejmé, že žalobkyňa na kreditnú kartu vykonala poslednú úhradu dňa 21.6.2017, a nie 18.8.2015, ako nesprávne uzavrel súd prvej inštancie. Táto kreditná karta nebola ukončená ku dňu 18.8.2015 a na túto kreditnú kartu nebola ani vykonaná žiadna mimoriadna splátka. Súd v tomto smere dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013, z listinného dôkazu zo dňa 18.8.2015 „Prehľad doplatených zmlúv“ je zrejmé, že poskytnutý úver bol doplatený jednorazovou mimoriadnou splátkou vo výške 920,26 eur dňa 18.8.2015. Vo vzťahu k úverovej zmluve č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013, z rovnakého listinného dôkazu vyplynulo, že poskytnutý úver bol doplatený jednorazovou mimoriadnou splátkou vo výške 502,12 eur dňa 18.8.2015. Žalobkyňa má za to, že uplatnený nárok v čase podania žaloby premlčaný nebol. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech a o tom, kto ho získal. Pri posudzovaní otázky, kedy sa oprávnený dozvedel o bezdôvodnom obohatení je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti oprávneného o vzniknutom bezdôvodnom obohatení a nie z jeho predpokladanej vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. S poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 30.1.2019 sp.zn. I.ÚS 47/2019 pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je významný okamih úhrad žalobkyňou. Bezdôvodné obohatenie tvorí jeden celok, preto rozhodujúce je, kedy bezdôvodné obohatenie skončilo. Objektívna 3-ročná premlčacia doba začala plynúť od vykonania poslednej úhrady, t.j. od 18.8.2015. Z toho vyplýva, že 3-ročná objektívna premlčacia doba neuplynula pri spomínaných úverových zmluvách. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela najskôr dňa 27.6.2017, kedy adresovala žalovanému návrh - mimosúdnu dohodu o vrátení bezdôvodného obohatenia vo výške 862,15 EUR. Subjektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia teda začala plynúť týmto dňom. Je úplne logické sa domnievať, že spotrebiteľia by asi sotva platili, ak by mali vedomosť, že platiť nemajú. Ani názor súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa nemá na požadovaných určeníach naliehavý právny záujem nepovažovala za správny. Ide o osobitný druh žaloby vychádzajúci z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z.

8. Proti rozsudku podal odvolanie aj žalovaný a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v napadnutej časti zamietne. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Žalovanému nie je zrejmé, ako dospel súd k záveru, že úverová zmluva, u ktorej určil, že je bezúročná a bez poplatkov, nebola uzavretá písomne. Túto zmluvu v písomnom vyhotovení predložil žalobca spolu so žalobou ako listinný dôkaz. Vytkol súdu prvej inštancie, že jeho odôvodnenie nemožno považovať za úplné a dostatočné tak, ako vyplýva z § 220 ods. 2 CSP. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax Súdneho dvora EÚ mal za to, že v danom prípade úverové zmluvné podmienky boli odovzdané

klientovi pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere a sú tiež dostupné na internetovej stránke veriteľa a preto nemusia byť nutne uvedené v jednom dokumente.

9. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 9CoCsp/20/2022 - 434 zo dňa 20.7.2022 rozhodol tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 4Csp/120/2017-296 zo dňa 6.10.2020 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení mimo iného uviedol, že „Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa názoru vysloveného v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR (viď uznesenie zo dňa 31.1.2022 sp.zn. 7Cdo/181/2020, uznesenie zo dňa 28.9.2021 sp.zn. 5Cdo/29/2021, uznesenie zo dňa 31.1.2022 sp.zn. 7Cdo/79/2021 a iné), možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedol na účet dodávateľa vyššiu čiastku. Významné nie je, či oprávnený subjekt má právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, že zmluva, podľa ktorej plnil, je neplatná. Preto pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné skúmať okamih, kedy oprávnený subjekt (spotrebiteľ) nadobudol skutočnú skutkovú vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Bez tejto vedomosti je spotrebiteľ v presvedčení, že jeho povinnosťou je (bolo) plniť zmluvne dohodnutý záväzok a splácať dlh splátkami vo výške dohodnutej v zmluve, ktorej návrh a podľa dôvery spotrebiteľa v súlade so zákonom vypracoval veriteľ (dodávateľ) ponúkajúci svoj produkt. Spotrebiteľova vedomosť o tom, že výška splátok (resp. celého konečného dlhu zahrňujúceho aj úroky a poplatky) je v úverovej spotrebiteľskej zmluve uvedená nesprávne, je sama o sebe skutkovou okolnosťou, nie okolnosťou právnou (zistenie o rozpore takéhoto zmluvného dojednania so zákonom je len dôvodom nadobudnutia tejto vedomosti). Vychádzajúc z tohto právneho názoru je potrebné v danej veci individualizovať, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Vychádzať pritom treba z reálneho momentu, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Samotná okolnosť, z ktorej vychádzal súd prvej inštancie, a to že jednotlivé úverové zmluvy boli ukončené ku dňu 18.8.2015, kedy žalobkyňa mimoriadnou splátkou mala vyrovnať pozdĺžnosti voči žalovanému, nie je takou okolnosťou, z ktorej by bolo možné vyvodiť vedomosť žalobkyne o tom, že na strane žalovaného došlo na jej úkor k bezdôvodnému obohateniu. Súd prvej inštancie dospel z nesprávneho záveru o premlčaní nároku žalobkyne z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby vyvodil, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti jednotlivých úverových zmlúv. Preto ani takýto záver nemožno považovať za správny. Navyše sa odvolací súd stotožňuje s názorom žalobkyne o tom, že existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení nie je potrebné v danej veci skúmať podľa § 137 písm. c/ CSP, nakoľko z ust. § 137 písm. d/ CSP vyplýva možnosť domáhať sa požadovaného určenia právnej skutočnosti, ak táto možnosť vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z. Odvolací súd považuje za opodstatnenú odvoláciu námietku žalovaného, ktorý vytkol súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné v časti určenia, že zmluva č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015 je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu absencie jej písomnej náležitosti. Súd prvej inštancie tento listinný dôkaz, obsiahnutý na č.l. 17 spisu zrejme opomenul, keďže v odôvodnení rozhodnutia tento dôkaz žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Úlohou súdu prvej inštancie bude po vrátení veci pri skúmaní otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádzať z právneho názoru vysloveného v tomto rozhodnutí a zamerať dokazovanie na zistenie, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že ňou určené

úverové zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov. Dokazovanie zameria na zistenie, či sa žalobkyňa o bezdôvodnom obohatení mohla dozvedieť najskôr dňa 27.6.2017, kedy adresovala žalovanému návrhu - mimosúdnu dohodu o vrátenie bezdôvodného obohatenia, ako tvrdila v podanom odvolaní. Po vykonaní potrebného dokazovania v tomto smere bude potrebné o nároku žalobkyne ďalej konať a rozhodnúť.“

10. V podaní zo dňa 20.12.2022 žalobkyňa oznámila súdu, že o absencii povinných náležitostí v jednotlivých zmluvách sa dozvedela po tom, čo jej zástupcovi predložila na kontrolu zmluvné podmienky v jednotlivých spotrebiteľských zmluvách. Po doručení výpisov (celkových úhradách) zástupca žalobkyne oznámil vznik bezdôvodného obohatenia a v ten deň, t.j. dňa 13.7.2017 im žalobkyňa udelila plnú moc na zastupovanie na uplatnenie tohto nároku. Zároveň poukázala na najnovšie závery uvedené v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 zo dňa 22.4.2021, s ktorými závermi sa v plnom rozsahu stotožnili už viaceré súdne authority. V zmysle uvedeného sa tak medzi stranami sporu môže uplatňovať aj 10 ročná premlčacia doba.

11. A následne v podaní zo dňa 6.3.2023 zopakovala v čom vidí bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmlúv, opätovne sa vyjadrila k plynutiu subjektívnej premlčacej lehoty a zároveň navrhla zmenu žaloby v jeho I výroku tak, že ten má správne znieť : Súd určuje, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 4101047500 zo dňa 24.1.2011; č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013; č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013, č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015 a č. 3803092870 s VS: 5807289397 (kreditná karta), sú bezúročné a bez poplatkov. Zmena žaloby v tomto znení bola pripustená uznesením zo dňa 23.3.2023, č.k. 4Csp/120/2017-469.

12. Na pojednanie veci súd nariadil pojednávanie dňa 11.10.2023, na ktorom sa nezúčastnili strany sporu, ktoré svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a žiadali rozhodnúť v ich neprítomnosti na základe predložených dôkazov. Súd preto postupom podľa ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával v neprítomnosti strán sporu.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to žalobou, úverovou zmluvou č. 4101047500 zo dňa 24.1.2011 (čl.10), splátkovým kalendárom k zmluve č. 4101047500 (čl.9), oznámením zo dňa 19.7.2017 (čl.11), úverovou zmluvou č. 4307065173 (čl.12), oznámením zo dňa 4.7.2017 (čl.13), zmluvou o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013 (čl.14), splátkovým kalendárom k zmluve č. 4312053652 (čl.15), oznámením zo dňa 4.7.2017 (čl.16), zmluvou o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015 (čl.17-19), splátkovým kalendárom k zmluve č. 4508121143 (čl.21), výzvou a odstúpením zo dňa 13.7.2017 (čl.22), print screen elektronického systému - Správca financií od spoločnosti Home Credit a jej partnerov (čl. 23-24), výpisom výberov a platieb (čl. 25-47), odpoveďou zo dňa 9.8.2017 (čl.48), výpoveďou zo dňa 29.8.2017 (čl.49), odporom voči platobnému rozkazu (čl.69-72), vyjadrením žalobkyne k odporu zo dňa 4.4.2018 (čl.88-91), interaktívnymi kalkulačkami pre výpočet RPMN (čl.92-95), duplikou zo dňa 18.9.2018 (čl.125-128), zápisnicou z pojednávania zo dňa 6.12.2018 (čl.141-143), vyjadrením žalobkyne doručeným dňa 12.2.2019 v spojení s vyjadrením zo dňa 19.2.2018 (čl.156-159, 171-172), zápisnicou z pojednávania zo dňa 12.2.2019 (čl.165-167), vyjadrením

žalovaného zo dňa 25.9.2019 (čl.203-205), rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4Csp/120/2017-296 zo dňa 6.10.2020 (čl.296-304), odvolaním žalovaného zo dňa 20.11.2020 (čl.310-311), výpismi z účtu (čl.319-330, 347-373, 383-394), odvolaním žalobkyne zo dňa 23.11.2020 (čl.336-339), prehľadom doplatených súd zo dňa 18.8.2015 (čl.341), návrhom na mimosúdnu dohodu zo dňa 27.6.2017 (čl.342-345), výpismi z účtu (čl.347-373, 383-394), uznesením krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/20/2022 zo dňa 20.7.2022 (čl.434-438), odpoveďou žalobkyne zo dňa 20.12.2022 (čl.446-447), vyjadrením žalobkyne zo dňa 6.3.2023 (čl.459-460), výpismi z účtu v prílohovej obálke, ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

14. Dňa 24.1.2011 bola uzavretá úverová zmluva č. 4101047500 medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver. Parametre úveru boli dojednané nasledovne: celková výška úveru - 1.000,- EUR, celková čiastka splatná spotrebiteľom - 1.909,92 EUR, mesačná splátka - 39,79 EUR, počet splátok - 48, ročná úroková sadzba - 32,95 %, RPMN - od 41,8 do 44,50 %, priemerná hodnota RPMN - 44,57 %, celkové náklady spotrebiteľa - 909,92 EUR, termíny splatnosti splátok - *, poplatok za vedenie účtu - 1,99 EUR, lehota splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Poznámka s * - prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Poznámka s ** - presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. V bode zmluvy pod poistením výdavkov (dobrovoľné) bolo uvedené: bez poistenia, klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok - nie, poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok (zahrnutý v splátke) - 0,30 EUR. Svojím podpisom žalobkyňa potvrdila, že berie na vedomie Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len Úverové podmienky), ktoré sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy, že sa s nimi oboznámila a je nimi viazaná. Podľa splátkového kalendára bola posledná splátka splatná dňa 15.1.2015.

15. Oznámením zo dňa 19.7.2017 žalovaný oznámil žalobkyni, že úverová zmluva č. 4101047500 je doplatená a ukončená. Odpoveďou zo dňa 9.8.2017 žalovaný oznámil žalobkyni, že úverová zmluva č. 4101047500 evidujú ako splatenú a záväzky z nej ukončené.

16. Dňa 16.7.2013 bola uzavretá úverová zmluva č. 4307065173 medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver. Parametre úveru boli dojednané nasledovne: celková výška úveru - 1.400,- EUR, výška mesačnej splátky - 50,- EUR, počet splátok - 48, ročná úroková sadzba - 29,29 %, RPMN - od 33 do 34,8 %, priemerná hodnota RPMN - 48,52 %, termíny splatnosti splátok - **, poplatok za vedenie účtu - 0,- EUR, celková čiastka splatná spotrebiteľom - 2.400,- EUR, lehota splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Poznámka s * - presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Poznámka s ** - prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný

deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V bode zmluvy označeným poistenie výdavkov (dobrovoľné) bolo uvedené: bez poistenia, klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok - nie, poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok (zahrnutý v splátke) - 0,- EUR. Svojím podpisom žalobkyňa potvrdila, že berie na vedomie Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len Úverové podmienky), ktoré sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy, že sa s nimi oboznámila a je nimi viazaná.

17. Oznámením zo dňa 4.7.2017 žalovaný oznámil žalobkyni, že úverová zmluva č. 4307065173 je doplatená a ukončená.

18. Dňa 10.12.2013 bola uzavretá úverová zmluva č. 4312053652 medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver. Parametre úveru boli dojednané nasledovne: celková výška úveru - 800,- EUR, celková výška mesačnej splátky - 37,80 EUR, počet splátok - 36, ročná úroková sadzba - 36,31 %, RPMN - 43,80 %, priemerná hodnota RPMN - 45,94 %, termíny splatnosti splátok - **, celková čiastka splatná spotrebiteľom - 1.335,60 EUR, lehota splatnosti - 36 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Poznámka s * - RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet tretím dňom po dni jej podpisu. Poznámka s ** - prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V bode zmluvy označenom doplnkové služby bolo uvedené: Podpisom zmluvy súhlasíte s tým, že aby ste bol poistníkom poistený pre prípad smrti následkom úrazu alebo invalidity následkom úrazu. Úhrada za poistenie ŠTANDARD - 0,70 EUR mesačne. Svojím podpisom žalobkyňa potvrdila, že berie na vedomie Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len Úverové podmienky), ktoré sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy, že sa s nimi oboznámila a je nimi viazaná. Podľa splátkového kalendára bola posledná splátka splatná dňa 15.12.2016.

19. Oznámením zo dňa 4.7.2017 žalovaný oznámil žalobkyni, že úverová zmluva č. 4312053652 je doplatená a ukončená.

20. Dňa 13.8.2015 bola uzavretá úverová zmluva č. 4508121143 medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver. Parametre úveru boli dojednané nasledovne: celková výška úveru - 4.784,75 EUR, celková výška mesačnej splátky - 145,60 EUR, termíny splatnosti splátok - **, ročná úroková sadzba - 19,84 %, RPMN - 21,90 %, odplata - 19,84 %, priemerná hodnota RPMN - 18,01 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom - 6.988,80 EUR, počet splátok - 48, lehota splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Poznámka s * - RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet tretím dňom po dni jej podpisu. Poznámka s ** - prvá splátka je splatná po

mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V bode zmluvy označenom poistenie výdavkov (dobrovoľné) bolo uvedené: bez poistenia, Dohodli sme sa na službe zmena výšky a počtu splátok - nie, poplatok za službu (zahrnutý v splátke) - 1,49 EUR, Dohodli sme sa na službe odložené splátky - nie, poplatok za službu (zahrnutý v splátke) - 1,49 EUR. Svojím podpisom žalobkyňa potvrdila, že berie na vedomie Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len Úverové podmienky), ktoré sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy, že sa s nimi oboznámila a je nimi viazaná. Podľa splátkového kalendára bola posledná splátka splatná dňa 15.8.2019.

21. Výzvou a odstúpením od zmluvného vzťahu zo dňa 13.7.2017 žalobkyňa vyzvala žalovaného, aby sa vyjadril k porušeniu zmluvných podmienok, ktorých sa žalovaný mal dopustiť tým, že žalobkyni bezdôvodne zablokoval čerpanie finančných prostriedkov z úverového rámca poskytnutého na základe Prémiovej karty Home credit. Zároveň bol žalovaný vyzvaný aby sa vyjadril k úverovému zmluvnému vzťahu č. 4101047500. Vzhľadom k porušeniu zmluvných podmienok, žalobkyňa týmto dňom oznámila, že odstupuje od zmluvného vzťahu.

22. Odpoveďou zo dňa 9.8.2017 žalovaný oznámil žalobkyni, že kreditná karta bola dočasne blokována z dôvodu technickej chyby na ich strane a po odstránení chyby bola karta opäť aktívna. Výpoveďou zo dňa 29.8.2017 žalovaný vypovedal úverovú zmluvu č. 3803092870 vedenú pod VS 5807289397, pričom výpovedná lehota sú 2 mesiace, ktorá začína plynúť dňom doručenia tejto výpovede. Ku dňu 31.7.2017 bola vyčerpaná čiastka 1.774,65 EUR, na ktorej zaplataenie bola žalobkyňa vyzvaná v lehote 30 dní od uplynutia výpovednej lehoty.

23. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára : Podľa § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ), kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenia vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Podľa § 107 ods. 1, 2, 3 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.1.2011 do 30.4.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015 do 29.9.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 do 29.9.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

30. Podľa § 7 ods. 1, 2, 16 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015 do 29.9.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (16) Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 do 29.9.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 do 30.4.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

33. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k), l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015 do 29.9.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

34. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2011 do 31.11.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

35. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.4.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

36. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2015 do 29.9.2015, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

37. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

38. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od dňa 11.6.2010, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

39. Podľa § 2 ods. písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31.12.2008 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

40. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

41. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

42. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci

predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

44. Podľa § 40 ods.1, 4 OZ, Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. (4) Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, d'alekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

45. Predmetom tohto sporu je okrem nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.990,44 EUR, čo je žaloba podľa § 137 písm. a) CSP, ako aj nárok na určenie, že úvery poskytnuté žalobkyňi sú bezúročne a bez poplatkov, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva (od 1.1.2018 § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. - Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.).

46. Súd konštatuje že medzi stranami sporu nebolo sporné uzatvorenie piatich zmlúv o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorých boli žalobkyňi od žalovaného poskytnuté spotrebiteľské úvery. Medzi stranami sporu tak mal byť založený spotrebiteľský vzťah na základe zmlúv o spotrebiteľských úveroch, ktoré sú upravené osobitným zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, resp. zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež Občianskym zákonníkom, príp. Obchodným zákonníkom ako všeobecnými právnymi normami.

47. Riadiac sa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu prvostupňový súd sa prvotne zaoberal skúmaním otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, pričom vychádzal z právneho názoru vysloveného rozhodnutím odvolacieho súdu a zameral dokazovanie na zistenie, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že ňou určené úverové zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov. Pokiaľ ide o námietku premlčania nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vznesenú žalovaným, súd konštatuje, že pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

48. Vo vzťahu k námietke o nesprávne posúdených premlčacích lehotách žalobkyňou a žalovaným; k posúdeniu začiatku plynutia subjektívnej lehoty na obdobie, kedy zástupca žalobkyne prevzal jej zastúpenie v tejto veci, t.j. kedy bola žalobkyňa informovaná o tom, že ňou uzavretá úverová zmluva je neplatná prípadne neobsahuje všetky zákonné náležitosti, že je tak bezúročná a bez poplatkov, čím vzhľadom na úhradu sumy prevyšujúcej požičanú čiastku došlo k preplateniu úveru a na strane žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu, súd konštatuje, že určenie tohto momentu ako začiatku plynutia subjektívnej lehoty je nesprávne. Tento záver vyplýva z obsahu súdneho spisu, najmä z návrhu na mimosúdnu dohodu o vrátení bezdôvodného obohatenia; ku dňu 27.6.2017. Už v čase spísania tohto návrhu mala podľa názoru súdu žalobkyňa nesporne vedomosť o tom, že vo vzťahu k úverovej zmluve zo dňa 24.1.2011 skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu (to aj vyplýva z predmetného návrhu) a kto sa na jej úkor obohatil. Nie je rozhodujúce, kedy sa oprávnený subjekt (žalobkyňa) pri náležitej starostlivosti mohol tieto skutočnosti dozvedieť, ale to, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedel. Rozhodujúci je teda subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Až vtedy má oprávnený subjekt k dispozícii údaje, ktoré umožňujú podanie žaloby na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. že právny dôvod na plnenie úrokov a poplatkov z uzavretej zmluvy nebol od začiatku daný (obdobne tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021). Vzhľadom na konštatované a čas podania žaloby dňa 31.10.2017, neuplynula subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie bezdôvodného obohatenia.

49. Pokiaľ ide o určenie momentu začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, s posúdením aplikácie 3-ročnej alebo 10-ročnej premlčacej doby na predmetný prípad, súd uvádza, že Občiansky zákonník v § 107 ods. 2 rozlišuje dve dĺžky objektívnych premlčacích dôb, pričom ich aplikácia na konkrétny prípad je podmienená charakterom získania bezdôvodného obohatenia, t.j. či bezdôvodné obohatenie vzniklo úmyselne alebo neúmyselne. Keďže Občiansky zákonník kategóriu úmyslu nešpecifikuje, je potrebné vychádzať z právnej úpravy úmyselného a neúmyselného zavinenia v zmysle Trestného zákona. O priamy úmysel ide vtedy, keď ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzrozumený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnené obohatil, o tom, že svojím konaním získa alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Žalovaný si vzhľadom na okolnosti, svoje podnikateľské aktivity na finančnom trhu, vedomosť o obligatórnych náležitostiach spotrebiteľských úverových zmlúv, vyplývajúcich zo zákona (§ 9 zákona č. 129/2010 Z.z.), z ustálenej judikatúry, musel byť vedomý, pri absencii týchto náležitostí v uzatváraných zmluvách, možnosti svojho finančného profitu a následného bezdôvodného obohatenia sa.

V tomto kontexte potrebné prihliadať na bod 42. v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 7.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky, má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby

povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Rovnako rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 zo dňa 22.4.2021, v ktorom Súdny dvor uviedol, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48/ES z 23.4.2008, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Vyššie uvedené prijaté závery Súdneho dvora EÚ boli premietnuté aj do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.2.2022, kde dovolací súd uviedol „Vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EU C - 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehote je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia). Dovolací súd súčasne poukazuje na vecne správny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby odvolací súd poukazuje na bod 42. v spojení so záverom Pisomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 7.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že 51. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Aplikácii uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018 bráni princíp prednosti rozsudku Súdneho dvora EU C-485/19.“

Rovnako súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/6/2020 zo dňa 30.6.2022, z ktorého vyplýva, že medziasom bolo občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu SR prijaté rozhodnutie č. 13 v nasledovnom znení: „Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR na svojom zasadnutí dňa 22.6.2022 prijalo na uverejnenie rozhodnutie č. 13 podľa ktorého „Analogická aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2 OZ) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C - 485/19 zo dňa 22.4.2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky.“

Súd dodáva, že analogická aplikácia spočíva v tom, že v týchto prípadoch sa neskúma zavinenie vo forme úmyslu.“ Uvedené právne závery a prijatá judikatúra tak ustálili postup, že v prípade spotrebiteľských sporov súvisiacich s bezdôvodným obohatením už nie je potrebné skúmať a preukazovať úmysel veriteľa na získaní bezdôvodného obohatenia, pretože na takéto prípady sa má aplikovať priamo 10-ročná objektívna premlčacia doba. Pokiaľ ide o posúdenie desaťročnej objektívnej lehote, pre jej začiatok plynutia by bolo potrebné vychádzať z dátumu plnenia realizovaného zo strany žalobkyne, avšak v tomto prípade aj bez skúmania konkrétneho dátumu kedy malo vzniknúť bezdôvodné obohatenia k jednotlivým zmluvám, postačuje prihliadnuť na dátumy uzavretia predmetných zmlúv (24.1.2011, 16.7.2013, 10.12.2013, 13.8.2015, október 2008) a je zrejmé, že pri aplikovaní 10-ročnej premlčacej lehote a dátumu podania žaloby 31.10.2017, nedošlo k jej uplynutiu, takže žaloba podaná v čas.

50. K úverovej zmluve č. 4101047500:

Strany sporu uzavreli dňa 24.1.2011 zmluvu úverovú č. 4101047500, na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol bezúčelový úver 1.000,- EUR oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 32,95 % v 48 mesačných splátkach po 39,79 EUR, pri RPMN od 41,8 % do 44,5 % a priemernej RPMN - 44,57 %, termíny splatnosti splátok - *, lehota splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná zmluva bola ukončená a úver bol doplatený (potvrdenie čl. 11).

Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne o nesprávnosti výšky RPMN v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Predmetná zmluva neobsahovala všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože obsahovala nepresný údaj o RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy). Pre absenciu tejto zákonnej obsahovej náležitosti (správna ročná percentuálna miera nákladov) súd dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.). Každá zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona musí obligatórne obsahovať údaj o RPMN, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa matematického vzorca uvedeného prílohe zákona. Zmyslom údaj o RPMN obsiahnutom v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnúť spotrebiteľovi pravdivú informáciu (v číselnom vyjadrení) o skutočnej výške nákladov súvisiacich so spotrebiteľským úverom. RPMN by teda mala odzrkadľovať skutočnú cenu spotrebiteľského úveru, ako číslo vyjadrené v percentách na ročnej báze, ktorá umožní spotrebiteľovi posúdiť rozsah jeho záväzku. RPMN je dôležitou informáciou i z hľadiska výhodnosti spotrebiteľského úveru, pretože pre spotrebiteľa sa najvýhodnejší môže javiť ten spotrebiteľský úver (pri porovnateľných parametroch úveru), ktorý má najnižšiu hodnotu RPMN. V danom prípade bolo v spotrebiteľskej zmluve namiesto jednej presnej percentuálnej hodnoty RPMN uvedená hodnota RPMN vo forme rozptylu percent. Otázkou, či je možné považovať takéto vyjadrenie hodnoty RPMN za súladné s požiadavkou smernice a cit. zákona, sa zaoberal Súdny dvor Európskej Únie, z dôvodu že Krajský súd v Trnave položil SDEÚ prejudiciálnu otázku: Má sa smernica [2008/48] vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá požiadavkám, ak [RPMN] je v nej uvedená nie presným údajom v percentách, ale rozpätím dvoch údajov (od-do)? Z rozsudku SD EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. g/ smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. V uvedenej súvislosti je potrebné poukázať na to, že SD EÚ (v bode 32 a 33) konštatoval, že je bez právneho významu, že v čase keď veriteľ predkladá spotrebiteľovi ponuku na uzavretie zmluvy o úvere, nepozná dátum čerpania úveru alebo dátum uzavretia zmluvy. Vzhľadom na vyššie prezentované právne názory súd dospel k záveru, že RPMN musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrená ako jedna konkrétna hodnota, v opačnom prípade nie je splnené kritérium stanovené v článku 10 ods. 2 písm. g) smernice (zrozumiteľnosť a stručnosť) a v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom použitie rozpätia RPMN od 41,80 % do 44,5 % v úverovej zmluve mohlo žalobkyni ako spotrebiteľke nielen sťažiť posúdenie celkových nákladov úveru, ale tiež ju mohlo uviesť do omylu, pokiaľ ide o skutočný rozsah jej záväzku. Takto vyjadrená RPMN (vo forme rozpätia dvoch údajov), je nezrozumiteľná a neurčitá, nie je z nej možné určiť jednu konkrétnu hodnotu RPMN, ktorá sa uplatňuje na túto konkrétnu zmluvu (a úver z nej vyplývajúci). Toto bolo samostatne postačujúce pre naplnenie zákonnej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak súd

nad rámec uvedeného uvádza, že podľa prepočtu RPMN, ktoré do spisu založila žalobkyňa (č.l. 95), a ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, vyplýva, že správna výška RPMN bola vo výške 42,51 %.

Súd sa stotožnil aj s argumentáciou žalobkyne o tom, že namiesto konkrétneho dátumu o konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti: 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve nie je vyplnené políčko termíny zročnosti jednotlivých splátok, nie je v nej uvedené, koľko zo splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve je stanovené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok. Súd ustálil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany uzatvorili, neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Zákon vyžaduje údaj o konečnej splatnosti úveru ako náležitosť zmluvy, nie ako jednostranné oznámenie veriteľa. V zhode s rozsudkom Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia c/a Klára Bíróová súd zastáva názor, že nie je potrebné uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o konečnej splatnosti úveru výslovne konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, pokiaľ tento údaj (deň, mesiac a rok konečnej splatnosti) je jednoducho matematicky vypočítateľný, t. j. určiteľný z ostatných údajov obsiahnutých v zmluve (napr. ak je určený deň splatnosti jednotlivých splátok uvedením dňa v mesiaci, ako aj dátum prvej splátky a počet splátok, je z toho ľahko zistiteľný dátum poslednej splátky, a teda aj dátum konečnej splatnosti úveru). V tomto prípade však v zmluvných dojednaniach nebol uvedený ani dátum splatnosti prvej splátky, ani dátumy splatnosti ďalších splátok, teda žalobkyňa nemohla pri podpise zmluvy zistiť, v ktorý deň má začať úver splácať a ani v ktorý deň splácanie skončí (teda dátum konečnej splatnosti úveru). Možno tak uzavrieť, že predmetná úverová zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. a to správnu a presnú RPMN, čo nebolo v prospech spotrebiteľa, preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže z tvrdení žalobkyne a ňou predložených dôkazov (čl. 11, 9) vyplýva, že žalobkyňa predmetný úver žalobcovi ako veriteľovi riadne splatila, pričom celková čiastka predstavovala sumu 1.909,92 EUR, pričom výška úveru bola vo výške 1.000,- EUR súd jej priznal sumu 909,92 EUR titulom bezdôvodného obohatenia, ktorú súd vypočítal ako rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru a celkovou sumou uhradenou žalobkyňou. Aj keď žalobca formálne namietal výšku všetkých úhrad žalovanou pri všetkých úver, avšak na preukázanie skutočnosti, že to bolo inak ako tvrdila a preukázala žalobkyňa, nepredložil žiaden dôkaz a preto súd jeho obranu považoval za neúčinnú.

51. K úverovej zmluve č. 4307065173:

Strany sporu uzavreli dňa 16.7.2013 zmluvu o hotovostnom úvere č. 4307065173, na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol bezúčelový úver 1.400,- EUR oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 29,29 % v 48 mesačných splátkach po 50,- EUR, pri RPMN od 33 % do 34,8 % a priemernej RPMN 48,52 %, termíny splatnosti splátok - **, lehota splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do

15. dňa v poslednom mesiaci. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná zmluva bola ukončená a úver bol doplatený (potvrdenie čl. 13, 341).

Tak ako pri úverovej zmluve č. 4101047500 tak aj pri tejto zmluve sa súd stotožnil s argumentáciou žalobkyne o nesprávnom výške RPMN v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Vzhľadom na vyššie prezentované právne názory súd dospel k záveru, že RPMN musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrená ako jedna konkrétna hodnota, v opačnom prípade nie je splnené kritérium stanovené v článku 10 ods. 2 písm. g) smernice (zrozumiteľnosť a stručnosť) a v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom použitie rozpätia RPMN od 33 % do 34,8 % v úverovej zmluve mohlo žalobkyni ako spotrebiteľke nielen sťažiť posúdenie celkových nákladov úveru, ale tiež ju mohlo uviesť do omylu, pokiaľ ide o skutočný rozsah jej záväzku. Takto vyjadrená RPMN (vo forme rozpätia dvoch údajov), je nezrozumiteľná a neurčitá, nie je z nej možné určiť jednu konkrétnu hodnotu RPMN, ktorá sa uplatňuje na túto konkrétnu zmluvu (a úver z nej vyplývajúci). Toto bolo samostatne postačujúce pre naplnenie zákonnej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak súd nad rámec uvedeného uvádza, že podľa prepočtu RPMN, ktoré do spisu založila žalobkyňa (č.l. 94), a ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, vyplýva, že správna výška RPMN bola vo výške 32,86 %.

Súd tak ako pri úverovej zmluve č. 4101047500 sa stotožnil aj s argumentáciou žalobkyne o tom, že namiesto konkrétneho dátumu o konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti: 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve nie je vyplnené políčko termíny zročnosti jednotlivých splátok, nie je v nej uvedené, koľko zo splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve je stanovené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok. Možno tak uzavrieť, že úverová zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. a to správnu a presnú RPMN, čo nebolo v prospech spotrebiteľa, termín konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok preto sa aj tento úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže z tvrdení žalobkyne a ňou predložených dôkazov (čl. 13, 24, 341) vyplýva, že predmetný úver bol žalobcovi ako veriteľovi splatený dňa 18.8.2015 a to sumou vo výške 920,26 EUR. Keďže celková čiastka predstavovala sumu 2.400,- EUR, pričom výška úveru bola vo výške 1.400,- EUR, súd jej priznal sumu 770,26 EUR titulom bezdôvodného obohatenia, ktorú sumu v poslednom podaní (čl.459) požadovala. Aj keď žalobca formálne namietal výšku všetkých úhrad žalovanou pri všetkých úver, avšak na preukázanie skutočnosti, že to bolo inak ako tvrdila a preukázala žalobkyňa, nepredložil žiaden dôkaz a preto súd jeho obranu považoval za neúčinnú.

52. K úverovej zmluve č. 4312053652:

Strany sporu uzavreli dňa 10.12.2013 zmluvu o hotovostnom úvere č. 4312053652, na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol bezúčelový úver 800,- EUR oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 36,31 % v 36

mesačných splátkach po 37,80 EUR, pri RPMN od 43,80 % a priemernej RPMN 45,94 %, termíny splatnosti splátok - **, lehota splatnosti - 36 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná zmluva bola ukončená a úver bol doplatený (potvrdenie čl. 16, 341).

Súd, tak ako pri úverovej zmluve č. 4101047500, sa stotožnil aj s argumentáciou žalobkyne o tom, že namiesto konkrétneho dátumu o konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti: 36 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve nie je vyplnené políčko termíny zročnosti jednotlivých splátok, nie je v nej uvedené, koľko zo splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve je stanovené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok.

Medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej zmluvy uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere správne uvedenie týchto náležitostí neobsahuje. Čo sa týka RPMN, v zmluve je uvedený údaj o RPMN (43,80 %), avšak parametrom úveru uvedeným v zmluve (36 splátok, výška splátky 37,80 EUR, dátum poskytnutia 10.12.2013, výška úveru 800,- EUR) tu v skutočnosti zodpovedá RPMN 46,10 % (viď kalkulačka fininfo.sk MF SR čl. 92). Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na nich prihliadnuť a hľadá sa na nich, ako keby tam neboli uvedené vôbec (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp. zn. 10Co/27/2017). Navyše je tento údaj uvedený v zmluve v neprospech spotrebiteľa, keďže je zvedený nižší ako je skutočne. V zmysle zmluvy bol úver žalovanej poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 36,31 %. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo1484/2004). Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (36 splátok) v decembri 2013 činil úrok 11,02 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade trojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými

ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti úroku neplatným právnym úkonom.

Možno tak uzavrieť, že úverová zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. a to správnu a presnú RPMN, ktorá zároveň bola v prospech spotrebiteľa, termín konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok, zmluvný úrok, preto sa aj tento úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže z tvrdení žalobkyne a ňou predložených dôkazov (čl. 16, 24, 341) vyplýva, že predmetný úver bol žalobcovi ako veriteľovi splatený dňa 18.8.2015 a to sumou vo výške 502,12 EUR. Keďže celková čiastka predstavovala sumu 1.335,60 EUR, pričom výška úveru bola vo výške 800,- EUR, súd jej priznal sumu 458,12 EUR titulom bezdôvodného obohatenia, ktorú sumu v poslednom podaní (čl. 459) požadovala. Aj keď žalobca formálne namietal výšku všetkých úhrad žalovanou pri všetkých úver, avšak na preukázanie skutočnosti, že to bolo inak ako tvrdila a preukázala žalobkyňa, nepredložil žiaden dôkaz a preto súd jeho obranu považoval za neúčinnú.

53. K úverovej zmluve č. 4508121143:

Strany sporu uzavreli dňa 13.8.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4508121143, na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol bezúčelový úver 4.754,75 EUR oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 19,84 % v 48 mesačných splátkach po 145,60 EUR, pri RPMN od 21,90 % a priemernej RPMN 18,01 %, termíny splatnosti splátok - **, lehota splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná zmluva naďalej trvá a úver nebol splatený.

Súd, tak ako pri úverovej zmluve č. 4101047500, sa stotožnil aj s argumentáciou žalobkyne o tom, že namiesto konkrétneho dátumu o konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti: 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve nie je vyplnené políčko termíny zročnosti jednotlivých splátok, nie je v nej uvedené, koľko zo splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve je stanovené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), l) zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok.

Výpočet RPMN bol upravený v ust. § 19 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V zmysle ust. § 19 ods. 2 na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú

je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie, sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Čo sa týka RPMN, táto bola definovaná v ust. § 2 písm. i) zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumeli celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Ak zákon č. 129/2010 Z.z. vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 9 ods.2 písm. k) tohto právneho predpisu. V uzatvorenej zmluve zo dňa 13.8.2015 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalobkyne ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Možno tak uzavrieť, že úverová zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), l), k) zákona č. 129/2010 Z. z. a to termín konečnej splatnosti úveru a termín splatnosti jednotlivých splátok, všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, preto sa aj tento úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

Žalobkyňa bezdôvodné obohatenie z tejto zmluvy nepožadovala.

54. Súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov č. 4307065173, č. 4312053652 a č. 4508121143 aj s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. pre nedostatočné overenie bonity žalobkyne. Postup žalovaného bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti pretože, žalovaný nemal preukázaný príjem a výdavky žalobkyne hodnovernými dokladmi, napriek tomu jej poskytol úvery. Žalovaný na preukázanie týchto skutočností nepredložil žiaden dôkaz. Súd teda v danom prípade dospel k záveru, že žalobca napriek predchádzajúcej výzve súdu nepreukázal, aby pri uzavretí predmetnej zmluvy jeho predchodca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou. Žalobca nepreukázal, aby nejakým spôsobom preveroval príjmy a výdavky žalovaného. Zákonodarca pritom jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje

z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa nemôže byť pre žalovaného prekvapujúci a neočakávaný, keďže v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov dôsledok nesplnenia povinnosti bol vyslovený. Len na margo vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 je ohľadom nutnosti náležite posúdiť bonitu spotrebiteľa, súd druhej inštancie uvádza: „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalovaný nemal preukázaný príjem žalobkyne hodnovernými dokladmi, napriek tomu jej poskytol úver. Žalovaný sa nezaujímal, aké má žalobkyňa výdavky na živobytie a či jej teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru“. V konaní žalovaný nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalovaný hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 sa predmetné úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov.

55. K úverovej zmluve č. 3803092870 pod VS: 5807289397:

Z nesporným skutkových tvrdení strán sporu a predložených dôkazov (čl. 23,48,25-47,319-330,347-373,383-394) mal súd za preukázané, že medzi stranami bola uzavretá aj úverová zmluva Premia karta Home Credit. Predmetnú úverovú zmluvu vzhľadom na obdobie jej uzavretia október 2008 bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úverov. Keďže predmetná zmluva v písomnej forme nebola súdu predložená, súd z predložených výpisov na čl. 319-330, 347-373, 383-394, 25-47 zistil obdobie jej uzatvorenia (október 2008), výšku poskytnutého úverového rámca (2.000,- EUR) a výšku ročnej úrokovej sadzby 21,48 % ročne. Žalobkyňa tvrdila, že jej na adresu domov bola doručená karta s PIN kódom, ktorú aktivovala telefonicky, čiže žalobkyňa nemala k dispozícii predmetnú úverovú zmluvu, pretože tá nebola uzavretá v písomnej forme. Žalovaný skutočnosť týkajúcu sa uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Premia karta Home Credit nerozporoval. V zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že úverová zmluva Premia karta Home Credit nebola uzavretá v písomnej forme ako to vyžaduje a preto neplatná. Napriek tomu, že túto skutočnosť žalobkyňa tvrdila vo viacerých podaniach, žalovanú túto skutočnosť nerozporoval. Z predložených výpisov z úverového účtu ku kreditnej karte za obdobie od 10/2008 do 6/2017 mal za preukázané, že došlo k čerpaniu finančných prostriedkov v celkovej výške 5.394,57 EUR a úhradám v celkovej výške 7.711,05 EUR, pričom rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a sumou vrátených prostriedkov predstavuje sumu 2.316,48 EUR. Keďže súd predmetnú zmluvu posúdil ako neplatnú, v zmysle § 457 OZ je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, v danom prípade suma 2.316,48 EUR predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzhľadom na to, že žalobkyňa uhradila vyššiu sumu ako čerpana.

56. S poukazom na vyššie konštatované skutočnosti a ich právne posúdenie súd rozhodol, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č.

4101047500 zo dňa 24.1.2011; č. 4307065173 zo dňa 16.7.2013; č. 4312053652 zo dňa 10.12.2013 a č. 4508121143 zo dňa 13.8.2015, sú bezúročné a bez poplatkov.

57. Keďže súd v zmysle § 216 ods. 2 CSP súd nemôže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, súd priznal žalobkyni titulom vydania bezdôvodného obohatenia spolu sumu 2.990,44 EUR, a to aj napriek tomu, že vykonaním dokazovaním bolo preukázané, že bezdôvodné obohatenie z jednotlivých zmlúv vzniklo v nasledovných výška : 909,92 EUR, 770,26 EUR, 458,12 EUR a 924,20 EUR, čo spolu predstavuje sumu 3.062,50 EUR.

58. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

59. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

60. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s citovaným ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k 29.12.2017 bola vo výške 0 %. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe v časti vydania bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.990,44 EUR spolu s úrokmi z omeškania len vo výške 5 % ročne zo sumy 2.990,44 EUR od 29.12.2017 (odo dňa doručenia žaloby žalovanému) do zaplatenia.

61. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

62. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

63. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

64. Žalobkyňa bola v konaní neúspešná len v nepatrnej časti (v časti, v ktorej súd nevyslovil bezúročnosť a bezpoplatkovosť jedného z piatich úverov ale túto zmluvu posúdil ako neplatnú) a z toho dôvodu jej súd priznal náhradu trov celého konania, t.j. prvoinštančného, ako aj odvolacieho vedeného pod sp. zn. 9CoCsp/20/2022 v plnom rozsahu, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný žalobkyni po rozhodnutí o výške náhrady trov konania.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

V Rožňave dňa 11. októbra 2023

JUDr. Silvia Majerníková
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Simona Šticknerová

Doručenka

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ

ico://sk/00165930

Prijímateľ

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

26.11.2023 00:19:49

Doručovaná správa

Identifikátor správy

fe221e12-6d8b-4d59-8348-ebfd9f0f1f13

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačku

<http://www.w3.org/2001/04/xmlenc#sha512>

Digitálny odtlačok správy

FTVVCBi21x9bj+H9g1ZVpSzELMXgBXWnqHj4
PTUur7JDRAaEdrmJDE5yl8p6s7ay+O3N74Kh
ODZu6FbunliHhQ==

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

5b814df9-3cf7-4350-a76f-6af768a77dcb

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

7983e7bd-4953-4a90-a3f0-f371be08b1eb

Notifikácia o doručení k 4Csp/120/2017-508 Rozsudok K30/11

Odosielateľ a prijímateľ

Identifikátor odosielateľa

ico://sk/00165930

Identifikátor prijímateľa

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum uloženia správy

10.11.2023 10:25:46

Úložná lehota (počet dní)

15

Dátum uplynutia doručenia

25.11.2023 23:59:59

Správa na doručenie

Identifikátor správy

fe221e12-6d8b-4d59-8348-ebfd9f0f1f13

Predmet správy

4Csp/120/2017-508 Rozsudok K30/11

Typ správy

00166073.UradnyListSud.sk

Poznámka

Pri doručovaní správy sa uplatňuje fikcia doručenia. Po uplynutí dátumu doručenia a neprevzatí správy sa doručovaná správa považuje za doručenú.

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

5b814df9-3cf7-4350-a76f-6af768a77dcb

Názov elektronického dokumentu

5b814df9-3cf7-4350-a76f-6af768a77dcb.asice

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

7983e7bd-4953-4a90-a3f0-f371be08b1eb

Názov elektronického dokumentu

Rozsudok_zo_d_a_11.10.2023__c.l.508__podpis